

พระราชบัญญัติ
เลื่อน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเลื่อน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๕๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^๕นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติ^๕ล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ กับให้อำนาจตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
ประกาศกำหนดจำนวนล้อเลื่อนชนิดหนึ่งชนิดใดที่จะอนุญาต
ให้จดทะเบียนในจังหวัดหนึ่ง ๆ และออกกฎกระทรวงในกรณี
ต่อไปนี้ได้

(๑) กำหนดระยะเวลาเสียค่าธรรมเนียม อัตราค่า
ธรรมเนียม แบบพิมพ์ในการจดทะเบียนล้อเลื่อน และการ
ออกใบอนุญาตขับขี่ย้อเลื่อน

ค่าธรรมเนียม^๕นั้น ให้พิจารณากำหนดตามสภาพแห่ง
ท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ๆ แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราในท้ายพระราช
บัญญัติ^๕นี้

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

(๒) กำหนดยกเว้นการจดทะเบียนหรือค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนล้อเลื่อนบางชนิด หรือล้อเลื่อนซึ่งใช้เพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ให้รวมตลอดถึงใบอนุญาตของผู้ขับขี่ยานยนต์นั้น ๆ ด้วย

(๓) กำหนดลักษณะและราคาเครื่องหมายสำหรับล้อเลื่อนซึ่งจดทะเบียน กับเครื่องหมายสำหรับผู้ขับขี่ยานยนต์รับจ้าง แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราในท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดรูป ลักษณะ ขนาด และน้ำหนักของล้อเลื่อน กับน้ำหนักบรรทุก

(๕) กำหนดการติดตั้งเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบล้อเลื่อน เช่น ตะเกียง ห้ามล้อ และเครื่องอาณัติสัญญาณ เป็นต้น

(๖) กำหนดเครื่องแต่งกายของผู้ขับขี่ยานยนต์รับจ้าง

(๗) กำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ผู้ใด

(๑) ใช้ล้อเลื่อนที่ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาต
หรือใช้ล้อเลื่อน ซึ่งใบอนุญาตได้ถูกยึด หรือเพิกถอนแล้ว

(๒) ใช้ล้อเลื่อนที่จดทะเบียนและรับใบอนุญาตแล้ว
บรรทุกคนหรือของเกินอัตราซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๓) ใช้ล้อเลื่อนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตฉบับใหม่หรือโดย
ใบอนุญาตฉบับใหม่ถูกยึดหรือเพิกถอนแล้ว หรือ

(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองล้อเลื่อน ยอม
ให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับล้อเลื่อน ขับล้อเลื่อน
เว้นแต่เกวียน

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

(๑) เนื่องด้วยปรากฏว่า การจราจรของยานพาหนะต่าง ๆ เกิดขึ้นไปโดยความเร็วแตกต่างกัน เป็นอุปสรรคแก่การจราจรในบางจังหวัด จึงสมควรที่จะดำเนินการในอันที่จะจัดบัญญัติกำหนดอัตราให้หมดไป และการดำเนินการประการหนึ่งก็ควรกำหนดจำนวนล้อเดือนที่จะรับจดทะเบียนในจังหวัดหนึ่ง ๆ แต่ตามพระราชบัญญัติล้อเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๕ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนล้อเดือนได้แต่เพียงล้อเดือนรับข้างเท่านั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนล้อเดือนอื่น ๆ ได้ด้วย

(๒) เนื่องด้วยพระราชบัญญัติล้อเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๒๕ ได้บัญญัติโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท แก่ผู้กระทำความผิด เมื่อคำนึงถึงภาวะการณปัจจุบันแล้ว ปรากฏว่าอัตราโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาทนั้นต่ำไป จึงสมควรพิจารณาเพิ่มชนเป็นปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท

(๓) เนื่องด้วยพระราชบัญญัติล้อเดือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๑๕ ได้บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

ยอมให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ เว้นแต่กรณีนี้ แต่
 ทั้งนี้ไม่มีบทบัญญัติถึงโทษกรณีความผิดด้วย เพื่อให้บทบัญญัติ
 ในเรื่องนมสดกึ่งคัสตริ และเพื่อให้นโยบายการกำหนดจำนวนรถยนต์
 ดังกล่าวในข้อ (๑) ได้บรรลุผลสำเร็จจริงจัง จึงสมควรบัญญัติบท
 โทษการกระทำผิดด้วย